

SLOVENSKI NAROD.

Ima vsak dan včeraj, izimši nedelje in praznike ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsako leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za vsak mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 18 gld., za četrt leta 5 gld. 30 kr., za vsak mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 50 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština anasa.

Za oglasila plačuje se od štirinapet petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Odklonjena sprava.

Danes so se zbrali zastopniki čeških Nemcev v Pragi na posvetovanje, pri katerem se bodo dogovorili o načinu, kako utemeljiti svojo odklonitev povabila na konferenco, katero je sklicala vlada na četrtek, kajti da se konference ne udeležijo, o tem ni najmanjšega dvoma več.

Vlada je priredila za konference take predloge, da bi jih mogli z malimi premembami vzprejeti tako Čehi kakor Nemci, slednji še dosti lažje, kakor Čehi, saj so te predloge vse sestavljene v smislu želja in zahtev Nemcev samih; toda Nemci nečejo sprave, njim ni za zagotovitev njih narodnih pravic, le za nemcejevo gospodstvo, za vladanje nad drugimi narodi jim je. Zato odklanjajo spravo, in ker vladnim predlogom ne morejo nič ugovarjati, zato se postavljajo na stališče intransigentnosti in zahtevajo, naj vlada prej prekliče jezikovne naredbe, potem šele da bo čas pogajanja, naj vlada pred njimi kapitulira.

Navdušenje za to obstrukcionistično taktiko pač ni posebno veliko. Takozvana nemška napredna stranka iz Češke, sestavljena iz klavernih ostan- kov nekdanje nemške liberalne stranke, bi se sprav- nih konferenc kaj rada udeležila, dobro vedoč, da utegne odklonitev povabila imeti zanjo jako ne- ugodnih posledic, ali stranka je že tako trhljena, že tako brez upliva in brez veljave, da se slepo po- korava ukazom nemških nacionalcov in njih vodi- telja Schönererja, ker bi jo sicer nemški nacionanci na mah udušili. Nacionanci zagovarjajo stališče, katero so zavzeli na shodu v Hebu, da z vlado ni nič paktirati, in da obstrukcije ni opustiti, dokler se jezikovne naredbe v celem obsegu in brezpogojno ne prekličejo in že sedaj je gotovo, da obvelja to tudi pri današnjem posvetovanju v Pragi, in da se Nemci ne odzovejo povabilu na pravne konference, kajti nemški veleposelniki, kateri se hočejo konfe- rence po svojih zastopnikih udeležiti, niso legiti- mizirani, govoriti v imeni nemškega naroda na Češkem, ampak le v imeni svojih stanovskih tovarišev, ka- terih mnenje pri spravi mej narodoma pač ne pride v poštev.

Spravne konference so torej onemogočene in onemogočeno je tudi nameravano zasedanje dež. zbora češkega. Boj mej Nemci in Slovani se bo- de nadaljeval z vso ljutostjo, za kar zadena vsa odgo- vornost jedino in izključno samo Nemce.

In kaj sedaj? To vprašanje se je tekom zadnjih mesecev čulo že neštevilnokrat, in čitali so se najraznovrstnejši odgovori. Tako tudi zdaj. Go- vori se mnogokaj, da se vlada oklene desnice, in da se zgode v tem smislu spremembe v minister- stvu, da hoče vlada sklicati državni zbor samo za nekaj dni, samo da izvoli delegacijo, potem pa da hoče drž. zbor razpustiti in nove volitve razpisati, v tem pa vediti državno upravo s pomočjo cesar- skih naredb. Čulo se je tudi, da premeni ustavo, dočim upajo Nemci, da Badeni, uvidevši svojo ne- zmoglost napraviti mir, odstopi, in da dobi državno krmilo v roke novo ministerstvo, katero prekliče jezikovne naredbe in sestavi novo parlamentarno večino, v kateri bi Nemci s pomočjo Poljakov nesili zvonec.

Sedaj je še popolnoma nemogoče, spoznati, kaj je v teh vesteh resničnega in kaj je kombina- cija. Politična logika veleza grofu Badenju, naj se ali oklene desnice in naj poskusi z vsemi dopust- nimi sredstvi ukrotiti obstrukcijo ali naj demisi- jnira. Toda Badeni je omahivaj polovinar, čegar „železni roki“ se smeje vsak razseden človek, in zato še vedno ne vernjemo, da stori odločen korak, da ustavi vsa pogajanja z obstrukcionisti, in po- skusi idejam pravice in pravičnosti, narodni ravno- pravnosti in enakopravnosti pomagati do zmage.

Notranji boji pretresajo monarhijo, in brez dvoma jo bodo še dolgo pretresali. Toda te boje zamere močna vlada, stoječa na stališču pisanega prava in čiste pravičnosti lahko paralizovati. In tudi Badeni more to storiti, ako se odkritosrčno oprije parlamentarne večine, ako pa tega neče storiti, ne bo nihče po njem jokal. Če ostane ta večina jedina in složna v delu za svoja, v adres- nem načrtu formulovana načela, mora končno pre- magati vse svoje nasprotnike in dobiti moč, izvršiti svoja načela, bodi z Badenijem ali brez njega.

V Ljubljani, 23. avgusta.

Državni proračun za l. 1898 je bil, ka- ker poročajo „Nar. Listy“, v petek glavna točka ministerskega posvetovanja. Državni zbor bo bajš sklican koncem meseca septembra, ako se tudi spravi poskusi ne posreduje. Celot dnevni red so ministri že določili za prvo sejo drž. zbora, ki bi bil: volitev predsedništva, volitev delegacij indemnitetne zahteve glede kreditov, katere je dovolila vlada krajem, zadetih vsled deževne ka- tastrofe.

Bolgarija prosi odpuščenja! Oficijozna „Wiener Abendpost“ objavlja sledečo iz- javo: Po naročilu knezovega bolgarskega minister- skega predsednika, gospoda dr. Stojlova je prišel tukajšnji bolgarski agent, g. dr. Sirmadjev danes v c. in kr. zunanje ministerstvo ter je na pod- lagi informacij, katere je dobil iz Sofije, podal for- malno izjavo, da je bilo poročilo v „Berliner Local- anzeiger“ z dne 31. julija t. l. o razgovoru gosp. Stojlova s Koburskim dopisnikom omenjenega ča- scopisa bistveno pokvarjeno. Žaljivega namena proti Avstro-Ogerski in proti cesarski hiši bolgarski mi- nisterski predsednik nikakor ni imel in zato dotično publikacijo, ki nikakor ni izraz njegovega mišljenja, globoko obžaluje. Vzrok, da se je ta izjava zakasnila, pa je bila odsotnost g. Stojlova, pa ne- dostatne in pozne informacije. Radi te oficijalne izjave, ki zadošča zahtevam, katere je stavila c. in kr. vlada, je smatrati nastali konflikt rešenim.

Angleški poslanik v Carigradu zahteva, naj Turki zapustijo Tesalijo predno se morejo dolo- čiti posameznosti radi plačevanja vojne odškodnine. Ako vevlasti tej zahtevi ne pritrdijo, izstopi An- glija iz evropskega koncerta. V Grčiji vlada že ve- lika beda radi izjemnega stanja, v kateri je še vedno vse kraljestvo. Obrtnija in kmetijstvo sta skoraj do cela uničena, kupčija je jako omejena in veliko število Grkov je že zapustilo domovino. Radi tega ima Anglija povsem prav, ako zahteva, naj zapuste tuške čete, ki obirajo kakor kobilice lepo Tesalijo, zasedena grška mesta, da morejo Grki zopet svobodno dihati ter začeti iz nova gospodarsko delo. — V

LISTEK.

„Cavalleria rusticana“.

Novoleta. — Italijanski spisal Giovanni Verga.*)

Ko se je vrnil Turidu Macca, sin gospe Nun- cije, od vojakov domov, postavljaj se je vsako ne- deljo po trgu v svoji lepi streliški uniformi. Z ru- dečo vojaško čepico na glavi, ki je bila slična oni srečonosni čepici, s katero pretresajo v prodajalnici na sejmu kečke, predno jih razkotalé po mizi z nado, da dobe zelo visoko število. Deklice so ga kar požirale z očmi, ko so s sklonjeno glavo hodile k maši, poulični dečki po so ga obsipali kakor muhe luč. Prinesel je s saboj tudi pipo s podobo kralja na konju, kakor da bi bil živ, ter si je užigal žveplenice na ozadji svojih hlač, povzdigujoč pri tem nogo, kakor da hoče koga obrniti.

A klubu tem se ni prikazala Lola, hči moj- stra Angela, niti v cerkev niti na plesišče, kajti postala je mej tem nevesta možu iz Likodije, ki je

bil voznik in ki je imel štiri lepe mule iz Sortine v hlevu. Najprej, ko je Turidu to izvedel, se je zaklel pri vseh vrlih, da iztrga srce iz telesa onemu Sicilijancu, capinu! A ničesar tega se ni prigodilo; svojo jezo je ohlajal le s tem, da je pre- peval krasotici pod oknom vsak večer vse zabav- ljice, kar jih je le znal.

„Nuncijin Turidu ima menda prav mnogo časa,“ so rekali sosede, „da vse noči zatratí s tem, da prepeva kot osamel ptič“...

Slednjič je srečal Lolo, ko se je vračala z božje poti k „Madonni del Pericolo“; ko ga je za- gledala, ni postala ni rudeča ni blede, kot da se vsa stvar nje ne tiče prav nič.

„Srečen, kdor vas vidi,“ ji je rekel.

„O Turidu! Pripovedovali so mi, da ste že cel mesec zopet doma.“

„O, meni so še vse druge stvari pripovedo- vali!“ ji je odgovoril. „Ali je res, da se poročite z Alfijem, onim voznikom?“

„Ker je tako božja volja,“ je odvrnila Lola in si potegnila konec svoje rute čez podbradek.

„To si uravnava, kakor vam je najpriklad- nejše. Tako je bila menda božja volja, da sem se povrnil iz tujine, da izvem te vesele novice, ali ne, Lola?“

Utožec si je prizadeval, da se izkaže junaka, a glas mu je povsem zahrpnel. In šel je za deklico in stresal z glavo, tako da mu je veliki čop nje- gove kape letal po plečih na desno in levo. Loli je bilo prav za prav žal, da bi odhajal s tako kla- vernim obrazom, a ni imela poguma, da ga odslavi z lepimi besedami.

„Čujte, Turidu,“ je izpregovorila slednjič, „pustite me, da grem k svojim tovarišicam! Kaj bi rekli v vas, ko bi me videli z vami!“

„Prav imate,“ je odgovoril Turidu, „zdaj, ko se poročite z Alfijem, ki ima štiri mule v hlevu, ne smete dajati ljudem povoda za zlobne govorice. Moja mati je morala prodati našo rujavo mulo in mali vinograd ta čas, ko sem služil pri vojakihi. Da, srečni časi so minili! Vi niste več mislili na one dni, ko sva se zabavala mej vašim oknom in našim dvoriščem, kjer sem delal. Takrat, predno sem odšel, ste mi podarili žepno ruto, in Bog ve, koliko solz sem na njo potočil, ko sem moral tako daleč proč, kjer nikdo ni poznal imena naše vasice! Pa z Begom, Lola! Svoje mnenje sem vam po- vedal, zdaj se več ne poznavam, in naše prijateljstvo je pri kraju.“ —

Lola se je poročila z voznikom. V nedeljo potem je prišla na plesišče ter si prekrižala roki

*) Verga, znameniti in plodoviti moderni italijanski pisatelj, se je poročil 1840. v Kataniji v Siciliji. — Ta spis je zlasti radi tega znamenit, ker je dal podlago libretu slavni Mascagnijevi operi, znan i Slovencem.

Carigradu vlada mej krščanskimi Armenci, ki obsojajo zadnje metalce bomb, veliko vznemirjenje. Bati se je, da se položaj armenskega naroda sedaj še poslabša.

Španija. O notranjem političnem življenju v Španiji piše „Frankf. Ztg.“: Kadarkoli sta se v vladi Canovas in Sagasta menjala, vselej se je izvršila mej uradniki velika in splošna izprememba. Od vojaških in civilnih guvernerjev v provincijah, alcaaldov (županov) pa prav do diurnistov in cestnih pometačev izgubi vse svoje službe in namestijo jih s pristaši novega ministerskega predsednika. Tako je vedno pol uradnikov v službi, pol jih je pa brez službe. Da se morejo mej dobo, v kateri nimajo nobenega zaslužka, dobro preživeti, kradejo tekom svojih službenih let kolikor morejo iz drž. blagajne. Marsikdo je imenovan uradnikom, uživa svojo plačo, a v urad ne pride nikdar. Po Barceloni se potepa okoli 800 cestnih pometačev, a vsi so v cilindrih in z rokavicami. Prvega pridejo po plačo, za metlo pa ne primejo nikdar. Zato so španske ceste grozne. Ker je toliko zanikerno uradništvo, trpi morala in ljudska izomika. Govorčiči o borbah z biki, o igralcih in o baletkah, to znajo vsi Španci, izmej 18 milijonov Špancev pa jih 11 milijonov ne zna ni čitati ni pisati. Pri tem pa imajo v Španiji klerikalci prvo besedo, in nedvomno so imeli Ebeahoch in tovariši za vzor Španijo, ko so predložili avstrijskemu parlamentu znani šolski predlog.

Angleška afganska vojna se mora začeti vsak čas. Na obeh straneh se naglo oborožujejo in oskrbujejo s provijantom. Samo uporni rod Afridov ima 60.000 vojakov, katerih mnogo se je izvežbalo v indijski vojni. Skoro toliko jih premore rod Orakzaiski. Angleži imajo v Indiji 3500 angleških častnikov, 66.000 angleških vojakov, 2500 indijskih častnikov in 145.000 indijskih vojakov. Anglija torej Afganec glede vojskine moči daleko presega, vendar je nevarnost, da se loti verski fanatizem tudi indijskih polkov, ki bi bili v vojni nezanesljivi in bi odpadali.

Dopisi.

Iz tolminskih hribov, 20. avgusta. (Naša mlada duhovščina in narodno gospodarstvo.) V 34. št. „Soča“ sta dva dopisa iz tukajšnjih hribov, iz katerih je razvidno, da naša mlada duhovščina nabira preneglo denar za cerkvene namene mej tukajšnjim ljudstvom ter ga razkłada v mrtvo zidovje in kameenje; za narodnega gospodarski napredek našega ljudstva pa kaže tukajšnja mlada duhovščina kaj malo razuma. Da je to res, pričata nam dopisnika s Pečin in iz Loma. Pečina so vas v tukajšnjih hriboh, ki ima okoli 70 hiš in okoli 400 prebivalcev, Lom pa ima okoli 100 hiš in okoli 600 prebivalcev. — Dopisnik s Pečin pravi: Tukajšnji vikarij g. Nemeč je v času dveh let našo malo cerkvico „skoro do cela“ spremenil. Dobili smo nov tlak, nov mramornati oltarček in še marsikaj drugega. Tlak ne zaostaja za drugimi večjimi velikomestnimi cerkvami. Naši ljudje so hiteli dan za dnevom v župnišče z milodari. Občinarji so kar tekmovali mej seboj z darovi. Dobili smo mramornat oltarček Matere Božje Lurdske. Sedaj nameravamo prenoviti glavni (mramornati) oltar. — Bog ohrani še mnogo let našega preč. duhovnega očeta, ki tako izborno deluje. Dopisnik iz Loma: Posebno

na prstih, da so mogli vsi prav dobro videti one velike zlate prestane, katere je dobila od svojega moža v dar...

Turidu je hodil kakor prej skozi malo ulico, kolikorkrat se mu je poljubilo. S pipo v ustih, z rokami v žepih je pogledoval z navidezno brezskrbnim obrazom za vsako lepo deklico. A v srcu ga je peklo, da ima Lolin mož toliko novcev, ter da se ona dela, kot bi ga ne videla, kadar jo je srečal...

„Na samem ji zagodem, tej malopridnici!“ je mrmral...

Ravno nasproti Afiju je stanoval mojster Nikola, posestnik vinogradov, ki je bil bač zelo bogat in je imel hčer v hiši. Turidu ni miroval, predao ga ni nastavlil mojster Nikolaj za paznika vinogradom, ter je tako mogel občevati v hiši in se deklici prilizovati.

„Zakaj pa ne poveste rajši vseh teh lepih stvarij Loli?“ je rekla Santa.

„Lola je zdaj imenitna gospa! Po svojem mnenju se je omožila s kraljem s krono.“

„Jaz pač kralja nisem vredna?“

„Vi ste stokrat več vredni kot vse Lole, in jednega poznam, ki Lole ne bi pogledal z nobenim

pozornost so pokazali letos naši farani do svoje cerkvice. Posestnik Fran Kovačič je dal za božji grčb 200 gld. Žena in dekleta so kupile za majnik prav krasen kip Lurdske Matere Božje za 50 gld.

— Dalje so zložila vrla dekleta 160 gld. za dve krasni zastavi in za razne ozalšave v cerkvi. Ob jednem so zbirali mladenčji denar za nov Kržev pot in do sedaj zložili lepo svoto 400 gld. — Luka Rijavec iz Lokovca je dal cerkveno stolpno uro, ki je stala 300 gld. — Imeli smo dosti škode na sadnem in gozdnem drevju. Toliko nesreč nismo imeli že davno pri goveji živini. Strela tarja leto za letom svojih žrtev. Največ živine pa pogina vled napetosti po mladi detelji. Mi bi rajše brali s Pečin in iz Loma dopisa, ki bi se tako glasila: — S Pečin: „Blagovolite g. urednik, odrediti nekoliko prostorčka mojim vrticam; saj hočem z njimi le napisati dobre novice iz naše skromne občine, drugim večjim v izgled. Stoprav meseca novembra bode dve leti, kar nam je dobrotno nebo poslalo za duhovnega pastirja preč. gosp. Bogoljuba Nemeč. — Takoj po njegovem prihodu smo se prepričali, da ima ta gospod srce in glavo na pravem mestu. Ustanovil nam je bralno društvo, nabral je denar za sušilnico sadja po novem sistemu; poklical je nekega gospoda iz Gorice, ki je nas naučil pravilno bruske sušiti, katere bomo odlej dosti dražje prodajali nego do sedaj. Lansko leto smo po njegovem nasvetu in vodstvu ustanovili sirnico in zadrugo za racionalno razprodajanje naših pridelkov in izdelkov. Gospod vikarij je hodil od hiše do hiše in ni toliko časa odnehal, da so se skoraj vsi gospodari zavarovali proti ognju, proti škodi pri živini in na polji. Ko je to srečno dosegel, pričel je zopet nabirati denar mej nami za dravesnico, iz katere bi se dobivalo najboljša in najprimernejša sadna drevja za naš kraj. Občina je dala zemljišče in je ogradila; mi zvesti pristaši g. vikarija smo šli nekaj dni v roboto in smo po navodu g. vikarija razkopali in zravnali zemljo, sejali peške, sadili koščice, iz Gorice in iz Gradca došle divjake in okoli 50 najboljših in za naše namene najprimernejših žecpljanih dreves. Ko smo to srečno dovršili, sklenili smo dravesnico tako oskrbovati, da pride vsak teden drug na vrsto, ki bo pod nadzorstvom g. vikarija opravljal potrebna dela v dravesnici. — Gosp. vikarij pravi, da ima še več koristnih namenov, katere hoče ob svojem času doseči. Mi smo temu gospodu zelo hvaležni; zato hočemo, ne da bi bil on sam kaj zahteval, z jednim delom dobička od naših novih ustanov v cerkvi najpotrebnejše napraviti in popraviti; nočemo pa biti potratni. Mi nočemo nobenega krajcarja izdati za ta ali oni mestni „luksus“. Naj le vtikajo po mestih denar v mrtvo kameenje in zidovje; mi smo bolj pametni od meščanov. Le pridite, vi meščanje, ki sedaj radi polegajte v senci, k nam; videli boste našega vikarija, kako pridno pleve, zaliva in kopije v naši dravesnici. — In ko mi po „inžni“ ležemo v senco in počivamo po 2. ali 3. ure popoldne, takrat on moli svoj brevir ali prezmišljuje, kako bi nas še nadalje osrečeval, da bi bili tudi mi vsaj nekoliko deležni tistih dobrot, ki jih uživajo nekateri trebušnati gospodje z latirimi dohodki od 12.000 do 300.000 in še več goldinarjev. Bog daj zdravje našemu dobremu gospodu vikariju in pa še nadalje tako pamet kakor do sedaj! — In iz Loma bi mi radi brali: Posebno pozornost so pokazali letos naši farani do narodnega gospodarstva napredka, ki je v prejšnjih letih precej skromen. Ustanovili smo po nasvetu našega g. vikarija hranilnico in posojilnico s sedežem v Kalu, da odlej ne pride nihče oderuhom v pest, če bode prišelja se udolžiti, in da se ljudje bolj privadijo varčevati. Posestnik Anton Bregar je kupil za 200 gl. ovac in ovacov z najboljšo volno. To so ovce, da je veselje jih videti. Anton Bregar meni, da je treba živati revnega plamena ravno tako krmiti, kakor če bi bile dobrega; da pa dajo ovce dobrega ple-

očesom več, ako vi hočete! Lola ni vredna, da vam odveže jermenje, ne, ona ni vredna tega.“

„Lisica, kateri je bilo grozdeje previsoko —“

... je rekla, preklislo mi je še —! vem...“

„Ali prož z rokama, Turidu!“

„Ali se bojite, da vas pojem?“

„Ne bojim se niti vas, niti vašega Boga.“

„Da, vaša mati je iz Lokodije, to dobro vem.“

Vroč kri imate! Kar z očmi bi vas snedel.“

„Le me, z očmi me lahko pojedete, ako hočete, ali popreje mi pomagajte naložiti si to butaro.“

„Za vas bi vzlignil celo hišo, da, to bi!“

Da zakrije rudečico, mu je potegnula sveženj iz rok, da ga vrže vanj, a čudno, da ji je izpodrsnilo!

„Podvizati se morava, kajti z govoričenjem ne poveževa šibic v butare.“

„Ako bi bil bogat, iskal bi si ženo, kakoršna ste vi, Santa.“

„Jaz ne vzamem kralja, kakor Lola, ali svojo doto tudi imam, ako mi pošlje nebo moža.“

„To vem, da ste bogati, to vem.“

„Ako to veste, potam se podvizajte, kajti oče mora takoj priti, in ne bi hotela, da me zaloti na dvorišču!“

(Konec prih.)

mena več dobička. Upamo, da se zlahkao pleme teh ovac razširi po vsej banjskej planoti. — Naše žene in dekleta so zložile 60 gld. ter jih poslale po tukajšnjem g. vikariju društvu „Sloga“ s prošajo, naj bi se nabirali jednaki doneski tudi po drugih občinah in naj bi se s nabranim denarjem ustanovila v Gorici kuhareka in gospodinjaka šola za kmetska dekleta. V tej šoli naj bi se učilo, kako naj se kuhajo iz domačih pridelkov okusna, zdrava in tečna jedila; učilo naj bi se pa tudi vse drugo, kar spada h kmetškemu gospodarstvu. Nadalje so zložila naša vrla dekleta 170 gld. Te mislijo poslati šolski gosposki v Gorico s prošnjo, naj bi se dajali v mesečnih obrokih kateri pridaj in talentirani slovenski učiteljici, katere bi se hotela iti izučiti v jedno najboljših šol za kuharstvo in gospodinjstvo in bi se zavezala, da bode vsaj nekaj let v naši domači deželi poučevala. In naši mladenčji tudi niso zaostali za dekleti, nabrali so 420 gld. — S tem zneskom, kateremu je dodala naše slavno občinsko starešinstvo družih 420 gld pošljemo v svet 6 najpridnejših rokodelskih pomočnikov raznih rokodelstev, da se vsak v svojem delu popolnoma izuči, in sicer dva v Gradec, dva v Marjano v Furlaniji, jednega v Renče in jednega v Ljubljano. Vsi ti se morajo zavezati, da bodo, kadar so izučeni, vsaj 6 let v domači občini delali. — Čast in hvala tako vrlim faranom! — Ne smemo pozabiti tudi več neprilik, katere so zadele letos našo občino. Bila so nesreče pri gozdnem in sadnem drevju; tudi pri goveji živini nismo že davno imeli tolike nesreče. Prve dni meseca je ubila strela, ki tirja leto za letom pri nas svojih žrtev. Ani Pregelj jarem volov in prav istega dne v Dolu kravo; največ živine pogina vled napetosti po mladi detelji. — Da bi se vse to več ne godilo ali vsaj, kar se da omejiti, smo naprosili vrlega gospoda Klavžarja v Gorici, naj bi se jedno nedeljo k nam potrudil in nam svetoval, kako se nadalje obvarujemo take in jednake škode. — Prosili smo, naj bi prišel z njim tudi g. profesor Šantelj, ki menda dobro ve, kakošne poti navadno hodi strela in elektrika. Ta naj bi nam povedal, kako se zavarujemo proti strelu. — Peter Pisk iz Lokovca je že pripravljen dati 300 gl. za nakup strelodovod in za pouk, kako se je nam varovati nesreč po elektriki. — Nek mož mi je rekel, da nas Bog zaradi tega tako tepe, ker smo tako neumni; morebiti bo res tako. Jaz pa upam, da pridemo tudi mi k pravemu razumu, če se zavemo, da imamo zato močgane v glavi in glavo mej ušesi, da mislimo. — Tudi o drugih rečeh bi bilo treba kaj omeniti, a za to pot zadostuj toliko. — Dokler ne bode iz naših vasij takih dopisov kakor sta zadoja izmišljena, ne pridemo naprej. Naše ljudstvo molli in nabira denar za marsikateri „luksus“; istočasno pa „napravlja poledica veliko škodo na sadnem in gozdnem drevju, živina poginja, strela ubija“ in — to ljudstvo se nam smli. — Če pojde tako dalje, bodo imeli po vseh mestne cerkve in mestne altarje, pred katerimi bodo molili — berači. — Kakor so rimski velikaši trosili svoj denar v zidovje in kameenje ter so zidali velikaške palače, tako se godi v nekem oziru mej Slovenci; pa v mnogih rimskih palačah stanojuje berači; tudi v naših cerkvah bodo molili berači, če pozabimo, da je napredek v kmetijstvu in obrtništvu bolj potreben nego „luksus“ v cerkvi. In ti gospodje hočeje biti ljudski osrečevalci!!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. avgusta.

— (V proslavo godu Nj. Veličanstva cesarja) imel je tukajšnji veteranski kor včeraj ob polu devetih dopoldne v tukajšnji župni cerkvi sv. Jakoba mašo katero je daroval kanonik g. Andrej Zamejec. Iste se je veteranski kor udeležil polnočtevilno.

— (Osebnosti.) Drž. pravdnika namestnik g. dr. Alfred Schmid je iz Ljubljane premeščen v Gradec. — Pravni praktikant pri dež. sodišči g. Josip Prevec je imenovan avskultantom pri tem sodišči.

— (Klaverna obramba.) Načelnik okrajne bolniške blagajne Ivan Kregar in podnačelnik Luka Breskvar sta v sobotnem „Slovenca“ priobčila „Poslano“, v katerem odgovarjata na „Poslano“ gosp. Antona Kleina in gosp. R. Branketa glede okrajne bolniške blagajne. Kdor prebere njiju klaverni odgovor, tistega mora smeh lomiti, če ima še količkaj dovzetnosti za humor. Gg. Klein in Branke sta stvarno in temeljito vso afero vsestranski pojasnila, Kregar in Breskvar pa v svojem odgovoru nista ovrгла ni jedne točke, ni jedne navedbe, ves njiju odgovor kaže samo, kako krčevito se držita svojih mest. Ko bi jima bilo za plodonosno delo, čemu se oprijemata tako za načelnštvo, oziroma podnačelnštvo, katerega sta se na zahrbtnen, malo dostojen način dokopala? Če jima je za stvar, za prospevanje blagajne, naj odstopita, ko vendar vidita, da večina odbora nima do njiju kar čisto nič zaupanja! S pojasnilom Kregarjevima in Breskvar-

jevim se razmerje v odboru ni premenilo, in prej kakor slej bi bilo najbolje, da prevzame magistrat za nekaj časa okr. bolniško blagajno, potem pa naj se vrše nove volitve. Kdor dobi večino, tisti pa oskrbuje blagajno, in mi se mu ne bomo upirali, pa če bi bil to tudi Kregar. Dotlej pa je bolje, če si Kregar in Breskvar prihranjata take blamaže, kakršno sta si zopet nakopala v svojem „Poslanem“.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) ima v četrtek dne 16. avgusta ob 6. uri popoldne v operacijski sobi kirurškega oddelka deželne bolnice izreden občni zbor. Ker se bodo obravnavala vprašanja, tikajoča se nadaljnjega obstanka društva, so p. n. društveniki naprošeni, da se gotovo polnoštevilno udeležijo.

— (Odbor akad. fer. društva „Sava“) opozarja vse svoje članove, da sklicuje XI (redni) občni zbor na soboto, 28. t. m., ker občni zbor 14. t. m. vsled premalega števila došlih članov ni bil sklepčen. Vzporedi isti. Lokal: kavarna „Narodni dom“. Začetek ob 6 uri.

— (Okrajna cesta pod Rožnikom.) Piše se nam iz Ljubljane: Med najskrbnejše javne funkcije spada g. L. Kavčič, načelnik cestnega oddelka ljubljanske okolice. Vse okrajne ceste, katere on oskrbuje in nadzoruje, so v vzgledno lepem redu, dobro posute in osnažene, da se je veselo voziti po njih. Kdor je te ceste poznal prejšnjega leta, ta mora priznati, da si je g. Kavčič pridobil velike zasluge zanje. Zatorej se nam toliko bolj čudno zdi, da je tisti, samo nekaj metrov dolgi cestni kos, ki drži pod Rožnikom od lipe do Čadovega posestva, tako silno zanemarjen, kakor bi ne spadal med okrajne ceste. Ob tej cesti ni nobenih jarkov in nobenih kanalov, da ob vsakem dežju voda razjeda cestni tir, kakor se ji ljubi. Posuta pa je s staro opeko in s skalami, debelimi kakor otročja glava, da se je ogibajo pešci kakor vozniki. In to nezakonito stanje traja že nad dve leti. Prosimo torej, naj bi se tudi ta cesta, po kateri se vsak dan vozi in sprehaja mnogo ljudi, popravila tako, kakor se spodobi.

— (Prememba posesti.) Hšo pekovskega mojstra g. I. Avbelja na Sv. Petra cesti, oziroma dotično stavbišče, je kupila soseda njegova, gospa Pogačnik.

— (Policijske vesti.) Ignacij Kete, ključar, je bil dne 22. t. m. aretovan radi razgrajanja. Ker je jednega stražnika grizel in jednega davil, je bil izročen deželnemu sodišču radi hudodelstva javnega nasilstva. — 14letna deklica A. P. bila je okr. sodišču izročena radi tatvine 6 gld. — Jerneju Kalana, gostilničarju na Poljanski cesti št. 60 bilo je iz odprta sobe skozi okno vkradeno za 2 gld. viržinsk, za 2 gld. raznih cigaret in za 3 gld. svinjine in slanine. Tat še ni znan. — Na starem strelišču ukradene so bile 3 race. Tat posekal je racam glave in race v neki stari slavnici odnesel.

— (Pretep.) V soboto zvečer sta dva pretepača napadla na Hradeckega cesti št. 20 stanujočega Ivana Janežiča in ga grdo pretepla. Janežič ima na glavi dve težki poškodbi, kateri sta mu bili prizadeti z nožem.

— (Izgubljena) je bila koncem pretečenega tedna na petu od Kamnika do Ljubljane črna, usnjata potna torbica z vsebino: zlat poročni prstan in zlata zapestnica, oboje gravirano „Toms 1882“, zlat prstan z dvema belima in jednim modrim kamnom v takimenovani Marquis obliki, zlata zapestnica v obliki verižice, ki ima za obsek moder kamen, srebrna potna ura, žepni nož in druge malenkosti, mej katerimi je bila tudi izkaznica (legitimacija) na ime poškovane. Najditelj naj blagovoli navedene reči proti dobri nagradi oddati pri mestni občini v Kamniku ali na magistratu v Ljubljani.

— (Shod.) kateri je priredilo društvo „Jednakopravnost“ v nedeljo v Idriji, vršil se je ob mnogobrojni udeležbi. Poslanca dr. Ferjančič in dr. Majaron sta poročala o svojem dolovanju. Občinstvo ju je z vidnim zanimanjem poslušalo. Na shod je prišel zmešnjavo delat socijalni demokrat Zadnik iz Ljubljane. Poslušalstvo, tako se je matrevalo, je bilo do 1/2, tako, ki stoji pod vplivom socijalno demokratičnih frazerjev, in dobro je bilo, da so ti ljudje slišali tudi drugo stran; sedaj bodo imeli priliko preudarjati, kaj je pravo. —

— („Slovensko planinsko društvo“) je izročilo na prošnjo c. in kr. vojaškega geografičnega zavoda ključe svojih koč in dovolilo brezplačno bivanje v njih g. nadporočniku Kšaihu, ki bo v družbi 5 mož v okrilju Triglava in Mangarta izvrševal svoj posol.

— (S tira skočil) je 18. t. m. mešani vlak dolenskih železnic pri postaji Velika loka. Poškodovani so bili nekateri vagoni, sicer pa se ni prihvala nobena nesreča.

— (Iz Kranja) se nam proča: Slovensko blagodejstvo novega gimnazijskega poslopja v Kranju se bo vršilo dne 18. septembra.

— (Utonil) je v Savi v nedeljo dne 13. t. m. popoldne okoli 3. ure Franc Blažič. Našli so ga šele v soboto dne 21. t. m. popoldne pod Šmarno goro na brodu. Bil je delavec v papirnici v Goričanih.

— (Gad) je na Raketu pičil nekega vojaka 27. pešpolka. Vojaka, kateremu je roka silno otekla, so pripeljali v ljubljansko vojaško bolnico.

— (Iz Črnomlja) se nam piše: Pavel Bukovac iz vasi Kvalje je 17. t. m. blizu vasi Dimolje v občini Čeplje les sekal, v njegovi bližini pa se je paslo nekaj njegovih krav. Nakrat je zagledal medveda, ko jo je mahal proti čredi. Kosmatinec je napadel tele, je raztrgal in jo potem zopet odkuril v gozd.

— (Posnemanja vredno.) Iz Ilirske Bistrice se nam piše 21. t. m.: Danes je bil tukaj popotnik tvrde Johann Radakovits iz Celja. Ker je Johann Radakovits eden najzagrizenejših celjskih nemškutarjev, so tukajšnji gospodje trgovci njegovemu popotniku pokazali vrata in sklenili, Rakuscha in Radakovitsa popolnoma opustiti. — Tako je prav, slava narodnemu trgovstvu!

— (Strela) je 20. avgusta popoldne udarila v poslopje nekega kmeta v Žejah v Slavinski občini in je užgala. Hiša s slamo krito gospodarsko poslopje sta bili takoj v plameu. Le vojakom, ki so ravno okoli vasi vaje imeli, gre zahvala, da ni pogorelo več hiš. V trenutku so bili vojaki na slavnatih strehah ter z velikim naporom zabranili komaj 2 metra od plamena oddaljeno, s slamo krito hišo, poleg katere je stalo celo vrsto slavnatih hiš jedna poleg druge. Reči se mora, da je vojaštvo s svojim hrabrim postopanjem pri požaru v Žejah na tisoče goldinarjev zbralo. Na pomoč sta prišli tudi vrli požararji brambi iz Št. Petra iz Postojne. Škoda se ceni na 3000 gld.

— („Zagorski Sokol.“) Na dan 22. t. m. naznanjeni izlet v Trojane se radi nepričakovanih cvir ni mogel vršiti in se vrši dne 5. septembra, oziroma ako bi bilo ta dan slabo vreme, dne 8. sept.

— (Volilni shod pri sv. Juriju na Ščavnici) bodeta imela državni poslanec g. Jos. Žičkar in deželni poslanec g. dr. Rosina dne 29. avgusta t. l. popoldne ob 3. uri na vrtu gospe Kraft-ove. Vsi rodoljubi so k udeležbi nujno vabljeni.

— (Strah jih je!) Celjski agent Karol Makesch se je menda ustrašil posledic svojega agtovanja in zabavljanja proti Slovencem, zato se skuša s pomočjo § 19. t. z. opravičiti. Poslal nam je naslednji, v klasični slovenščini spisani popravek: „Častiti gospod urodnik! Kličejoč na § 19. t. p. prosim da sprejmete zoper napis „Bojkot“ pod „Dnevne vesti“ Vašega lista št. 185 od 16. avgusta 1897, kaj moje osebo zadene, sledečo popravilo v prihodno izdajo. Ni res, da pri vsaki priliki zasramujem slovensko narodnost. — Ni res, da prodajam po kavarnah in sploh v saki nemškutarski družbi listke za celjski „Studentenheim“, tudi ni res, da mi je vsaka druga beseda „windische Hande“, „windische Trottel“ itd. Ni res, da norčujem zoper slovenske trgovce, češ to so največji tepci na svetu. V Celju 20. avgusta 897 Spoštovanjam Carl Makesch.“ Na to drzno taježje konstatujemo, da je Carl Makesch vse to, kar smo mu očitali, storil v Ljubljani, v kavarni „pri Slonu“, za kar je dovelj prič. Gospode je strah, da jim odleti kaj zasluzka, zato ta, e na vse kriplje, posnemaje goriške Lahe, ki tudi zatajajo svojo laško narodnost, če je upanje, da zaslužijo nekaj slovenskih grošev. Slovenski trgovci, bodite dosledni in postavite celjske nemškutarje na suho!

— (Dr. Sedej — kandidat za goriško nadškofijsko mesto.) Prijatelj našega lista nam piše: Naznanjate, da je najresnejši kandidat za izpraznjeno mesto goriškega knezoškofa metropolita g. dr. Fran Sedej, ces. kr. dvorni kaplan in ravnatelj Avguštimeja na Danaju. Dal Bog, da bi se ta vest tudi uresničila! G. dr. Sedej bi bil res najspodobnejši naslednik pokojnemu dr. Zornu. Našteli ste že vrline, ki dišijo g. Sedeja. A jaz dostavljam še, da je mož brezmadežen duhovnik, toleranten mož, Sloven z dušo in telesom. Da zna vse moderne jezike in je zmožen najvažnejših slovanskih jezikov v besedi in pismu, to je res. Mož je pa tudi izboren pevec, ves unet za pravo cerkveno glasbo. O njegovem značaju se more ponoviti la to, kar je pisal pokojni Jurčič: „mož trden, neizprosni, jeklen“. Zatorej bi bilo njega imenovanje za pravebim dr. Zornom velika pridobitev za goriško nadškofijo. Dr. Sedej je ubogih kmetijskih starišev sin iz cerkljanskih hribov na Goriškem. Ina tudi mlajšega brata, duhovnika na Goriškem. On sam je zdaj v 43. letu svoje dobe, a izpolnil jih menda še ni. Cesar niste omenili Vi, g. urednik, treba da dopolnim jaz: dr. Sedej je izvrsten slovenski pisatelj. Izza mlada se je poskusil na pesniškem polju, kasneje v prozi. Najiminitnejše njegovo delo je pa spis „Klinopisni spominiki in sv. pismo“, katero ravnokar prinaša „Dom in Svet“. Gosp. Sedej je bil sam v sveti deželi, in ta, lahko rečem, epohalni spis, je plod nje-

govih študij na „leca mesta“. Ko je rajni Stefan Kocijantič, sloveči lingvist, zatisnil na veke oči, mu je nasledoval mladi dr. Sedej v centralnem semenišču v Gorici, in to uprav zbog obsesnega znanja jezikov, posebno hebrejskega. Kmalu pa se je preselil na Dunaj kot ravnatelj Avguštimeja, kjer je obče priljubljen pri tamošnji slovenski koloniji, saj se je odlikoval že večkrat s svojimi znanstvenimi govori v društvenih večerih. Tudi je bil zmerom zelo priden v blaginjo bednih slovenskih visokošolcev. Gosp. dr. Sedej uživa čast, da je spovednik našega presvetlega cesarja, ki gotovo rad potrdi duhovitega moža za tako važno mesto kakeršno je v Gorici. Upati je, da se g. doktor ne bode branil te službe, kakor je odločno odklonil mitro za krško škofi. V to svrho: pomoz Bog! — Goričan.

* (Nemška surovost.) V Teplicah se bi morala vršiti v restavrantu kneza Ciaryja veselica na korist poplavlencev na Zgor. Češkem. Knez je radovoljno prepustil odboru veselice tudi vrtno lokaliteto. Ko pa je prišla kneginja zjutraj pred veselico na svoj vrt, je zapazila, da je odbor okrasil ves restavrant s pruskimi zastavami. Pritožila se je radi tega pri predsedniku odbora, a ta jo je zavrnil, da je veselica nemška. „Dosti žalostno“, je odgovorila kneginja, „saj smo vendar v Avstriji!“ — „Jaz sem pred vsem Nemec!“ jo je zavrnil predsednik. Z besedami: „Sram Vas bodi!“ mu je obrnila kneginja hrbet. In vsled tega napada sedaj zagrizeno nemška „Ostd. Rundschau“ kneza in kneginjo z najnesramnejšimi psovkami.

* (Radi nemških izživanj) so se primerili v četrtek zvečer v Plznu veliki izgredi. Češki delavci so ometavali s kamenjem različne nemške židovske hiše. Konjeniki in pešaki pa so kmalu razgnali ogorčene demonstrante. Čudno ni, da je končno tudi miroljubnim Čehom zavrela kri v žilah, ko se vrše v raznih nemških mestih na Češkem toli nečuvstva nasilstva in grozovite surovosti proti češkim prebivalcem!

* (Dežela brez tatov) je Islandija, kjer nimajo niti ječ niti policije. V 1000 letih sta bila na otoku samo dva tata. J eden je ukradel ovco iz — lakota. R-di tega je bil oproščen, in domačini so mu dali še majhno hišo, obleke, poljedelskega orodja in — čredo ovac. Drugi pa je iz lakomnosti ukradel 18 ovac. Ker pa je bil tujec, so ga nemudoma izgnali v domovino.

* (50letnico mošnjčka) za novce praznujemo lahko leto. L. 1847 je namreč nemški knjigovez Karol Heus v Ameriki napravil prvi mošnjček. Prej so nosili denar v pasovih, v vrečkah ali v nogovnicah. Karol Heus pa je iznašel eleganten mošnjček iz usnja z zaporo. Mošnjčke delajo sedaj že iz najrazličnejših kož, celo iz krokodilske in — kačje kože.

Brzjavke.

Dunaj 23. avgusta. Glasom došlih poročil so nemški poslanci na današnjem sestanku v Pragi po hudem boju sklenili, da se ne udeležijo pravnih konferenc.

Praga 23. avgusta. Ker je vlada vsako zborovanje v Ašu prepovedala, šli so mnogoštevilni udeležniki na Bavarsko, v Wildenau, kjer pa jim županstvo ni dovolilo zborovati. Ko se je množica vračala in prirejela velike demonstracije, jo je politični uradnik pozval, naj se razide. Množica je pod vodstvom poslanca Irota začela razgrajati. Nastali so veliki ekscesi. Dva uradnika sta bila precej težko ranjena. Vsled tega je bil rekviriran jeden bataljon domobrancev. Ko so vojniki prišli v mesto, insultirali so jih demonstrantje in metali nanje kamne. Dva častnika in več vojakov je bilo ranjenih. Orožniki so izpraznili vse javno lokale. Vojaštvo ostane v mestu. Na shod je došlo do 30.000 udeležnikov.

Praga 23. avgusta. Včeraj bili so v Plznu zopet veliki izgredi. Posredovalo je vojaštvo, ki je z bajoneti ranilo tri osebe. Dragongi so podrli jedne damo in čez njo jahali. Iro je pozval plzenske Nemce, naj vstrajajo v boju.

Liberce 23. avgusta. Wolf, Prade in Glöckner so na tukajšnjem shodu izjavili, da nemške stranke se niti z Badenijem niti s kako drugo vlado ne bodo glede sprave s Čehi dogovarjale, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe.

Budimpešta 23. avgusta. 15.000 zidarjev in zidarskih delavcev je začelo strajkati.

Carigrad 23. avgusta. Pojutrišnjem se vrši usmrčenje Armencev, kateri so vrgli dinamitne bombe na dvorno palačo.

Zahvala.

Povodom XII. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Škofji Loki, dne 5. avgusta t. l. javlja podpisano vodstvo svoja hvaležna čutila tem potom vsem, ki so pripomogli na ta ali drug način do tako sijajnega uspeha. Imenoma pa se zahvaljuje sl. pevskemu društvu „Ljubljana“, ki je s krasnim petjem v predvečer, 4. avgusta v Ljubljani, zabavalo skupščinarje pri „Zvezdi“; ženski in moški podružnici v Škofji Loki na vsem prijaznem, tako obilnem njenem trudu; preblagorodnemu gospodu mestnemu županu Niku Lenčaku; preč. gosp. mestnemu župniku Ivanu E. Tomažiču za njihove navdušene vzprejemne nagovore, slednjemu še izrecno za vzvišeno Božjo službo v prelepo okinčani mestni župni cerkvi; blagorodnemu gospodu podpredsedniku moške podružnice Leonu Lavriču; veleslavnemu odposlanstvu mestnega zastopa in zastopa kmetijske občine Zmence; sl. škofjelški „Čitalnici“; sl. „Katoliškemu društvu rokodeljskih pomočnikov“; sl. požarni brambor; sl. „Bralnemu društvu“ v „Lezelnikih“ ter vsem čast. škofjelščanom za bratski vzprejem na kolodvoru na Trati in v veličastno ter dragoceno okrašenem mestu, v Škofji Loki; blag. škofjelškim damam, ki so že na kolodvoru presenečile skupščinarje, obiskajoč jih s šopki in cvetlicami, posebno še blag. gospodični Amaliji Sušnikovi za njene izbrane besede na Trati; sl. cerkvenemu pevskemu zboru za njega navdušenje, pobožnost v nemajoče petje; sl. „Pevskemu klubu“; sl. „Čitalničnemu tamburaškemu zboru“ in vsem loškim narodnim društvom na izbornem izvajanju koncertovih točk; blag. damam govornicam ter gg. govornikom za entuzijastične napiitnice pri banketu; blag. gospicam škofjelškim ter preblagorodnim gospem Franji dr. Tavčarjevi, Ani dr. Zarnikovi, Mariji Zupančičevi, Mariji dr. Kušarjevi, izrecno še gospicam Heleni Baydekovi, Miheli Javornikovi, Franji Kobilčevi, Mici Kopačevi, Amaliji Sušnikovi in L. Trtnikovi za skupila pri vrpeh in drugih stvarih ali v predvečer 4. t. m. v Ljubljani, ali pa 5. t. m. ob veliki skupščini v Škofji Loki v materijelni pridružbi; g. učitelju Dolinarju za poklonitev svojerodno izdelane palice, ki je potom dražbe vrgla nad 20 gl.; vsem dopisilateljem laskavih nam telegramov; vsem čč. zborovalkam in zborovalec; vsem čč. delegatom naših posameznih podružnic; sploh vsem udeležnikom, ki so vsak po svoje sodelovali, ob zares slovesnem in prijetnem našem bivanju mej č. stanovniki škofjelškega mesta.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Zahvala.

Povodom blagoslovljenja nove kapelice presvetega srca Marijinega na Opekarski cesti št. 12 v Ljubljani izreka podpisani svojo najiskrenejšo zahvalo č. g. župniku Ivanu Vrhovniku za božji blagoslov, kakor tudi gospej Martinčevi in gospodični Marenkovi za prisrčno vencev, cvetlic in krasnega petja ter vsem navzočnikom za pobožne molitve. Bog povrni vsem skupaj stetero!

V Ljubljani, dne 23. avgusta 1897.

(1250)

Fran Krže.

Umrli so v Ljubljani:

V otroški bolnici:

Dne 19. avgusta: Ivana Kavšek, delavčeva hči, 12 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mekrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	734.7	16.3	sr. sever	jasno	0.0
22.	7. zjutraj	734.7	11.4	sl. svzh.	megla	
2.	2. popol.	733.3	25.7	sr. jzah.	skoro jas.	
3.	9. zvečer	732.7	18.5	sl. jug	jasno	
23.	7. zjutraj	731.1	14.4	sr. svzh.	del. obl.	0.0
4.	2. popol.	730.0	22.1	sr. svzhod	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 16.6° in 18.2°, za 1.7° pod in 0.3° nad normalom.

Glavno zastopstvo

avstrijske zavarovalne družbe se podeli vplivni, strokovno izvežbani, jamščine zmožni osobi.

Ponudbe se prosijo pod šifro Z. 3176 Rudolifu Mosse na Dunaji.

(1230—2)

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1. Pešta, Franz-Josefsplatz št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1895 kron 147,562,080—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1895 27,120,589—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 321,644,530—
Mej letom 1895 je društvo izpostavilo 8761 polic z glavnico 82,267,300—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Gvidonu Zeschko-tu. (3196—10)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 23. avgusta 1897.

Stopni državni dolg v notah	102	gl.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	gl.	40	kr.
Avstrijska zlata renta	124	gl.	10	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gl.	60	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gl.	45	kr.
Ogerska krona renta 4%	100	gl.	05	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	955	gl.	50	kr.
Kreditne delnice	864	gl.	—	kr.
London vinta	119	gl.	75	kr.
Benški drž. bankovci za 100 mark	58	gl.	75	kr.
50 mark	11	gl.	75	kr.
10 frankov	9	gl.	52 1/2	kr.
Italijanski bankovci	45	gl.	15	kr.
Č. kr. cekini	5	gl.	64	kr.

Dne 21. avgusta 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	159	gl.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	188	gl.	75	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	128	gl.	75	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	gl.	60	kr.
Kreditne srečke po 100 gl.	202	gl.	25	kr.
Ljubljanske srečke	22	gl.	25	kr.
Rudolfove srečke po 10 gl.	26	gl.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	163	gl.	25	kr.
Tramway-društ. volj. 170 gl. a. v.	465	gl.	50	kr.
Papirnat rubelj	1	gl.	27 1/2	kr.

Kupiti želim

dva močna konja

katera bi bila lepe rasti, v starosti 8—12 let, za težko, toda nepretrirano vožnjo.

Prodajalci konj naj blagovolijo svoja pismena pojasnila doposlati „M. M. 150“ poste restante Kranj, Gorenjsko. (1240—2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža. (962-191)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregein, Gurk, Genevo, Pariz, čez Klein-Reidling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reidling v Steyr, Linz, Budejovica, Plana, Marijine varo, Hebe, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabla, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregein, Gurk, Genevo, Pariz; čez Klein-Reidling v Steyr, Linz, Budejovica, Plana, Marijine varo, Hebe, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 33 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genevo, Gurka, Bregeina, Inmosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Plana, Budejovica, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Gurka, Bregeina, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Plana, Budejovica, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 52 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Odbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani izročil je z današnjim dnem vso svojo

zalogo muzikalij

tukajšnjemu trgovcu s papirjem, gosp.

Jos. Petriču

ter prosi, slavno občinstvo blagovoli naj svoje naročbe na muzikalije na g. Jos. Petriča obratiti, kateri se bode potrdil vse naročbe natančno in brzo izvršiti. (1224—3)

Ozira se na naznanilo odbora „Glasbene Matice“, prosim, slav. občinstvo blagovoli naj svoje

naročbe na muzikalije

name obračati, za kar že naprej zagotavljam vedno točno in skrbno postrežbo.

V Ljubljani, 18. avgusta 1897.

Jos. Petrič

trgovina s papirjem itd.

v Ljubljani, Sv. Petra cesta šte. 6.

Cirkus Henry

na trivogelnem travniku poleg Lattermannovega drevoreda.

Danes v ponedeljek, 23. avgusta, ob 8. uri zvečer:

sijajna predstava.

Novo! Prvikrat! Novo! Ruski medved. Mojster kosmatinec kot umeteljni jahač. Medved jaha v galopu tekočega konja, skače čez razne predmete itd.; dresiral ga je in ga predvaja ravnatelj. — Novo! Prvikrat! Novo! Mlle. Piatty kot umetelnica na vrvi. — Najboljši šolski in prosto dresirani konji. — Komični intermezzi vseh klovnov. — V oiganskem taboru, fantastični balet v jednom dejanju, aranžirala baletna mojstrinja.

Predprodaja za vse sedeže od 10. ure dopoldne do 6. ure zvečer v glavni zalogi tobaka na mestnem trgu.

Vse podrobnosti povedo dnevni listi.

Ravnateljstvo.

(1246)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.